

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον και πέμπτον αριθμού μεν χρόνον
κι' ἔδρα μας ἡ πόλις ἡ τῶν Παρθενώνων.

Ἑτος χίλια κι' ὀκτακόσια κι' ἑννεήκοντα κι' ὀκτώ,
τὸν Ἑτέμ-Πασσά γιὰ ἄδρο σὺς χαρίζω διαλεκτό.

Δέκα και τέσσαρες τοῦ Νοεμβρίου,
ἀρχίζει τούρτουρας μεγάλου κρούου.

Ἐξήκοντα τριάντα κι' ὀκτώ,
κάθε στρογγυά με στόμ' ἀνοικτό.

Ἀρνέλιος ὁ πούλες
κι' ὁ μάγος Φαδουλῆς.

Πρόγραμμα καθένας κάνει,
νὸν ρῶς πῶς θ' ἀναεῖλη, ὁ καθένας
καὶ κανένας δὴν τοῦς πῆνας
μὲς ἐστὸ φρέσκο νὰ τοῦς σταῖλη.

Φ.—Λοιπὸν και σὲν ἄκομη σ' ἐπιδῶν
Διδάσκαλέ μου χεῖρε,
μετὰ τῶν μαθητῶν σου παράλας κι' ἐμὲ
κι' εἰς ὄραμον ὄξως φέρε.

Καὶ σκοποῦν ἴδω κι' ἐκείν
λόγους περὶ σωτηρίας
καὶ κοινῆς ἀσφαλείας,
κι' ἄλλους βάζουν φυλαχά.

Μ' ἔγα σου μόνον νευμα,
μακρὰν τῶν ἡλιθίων,
ἐμπεριστόν μου πνεῦμα
προσηγικόν και θεῖον.
Σταῖτε εἰς ποῦς σωτηρίας,
ἐπίθεσον τὰς χεῖρας
ἐπάνω κεφαλῆς
κλόυβας κι' ἀμωρτωλῆς.

Δι' αὐτοῦς δὴν εἶνας νόμος,
πλήν, Διδάσκαλε, κομμοῦ
καὶ προφήτευσον εὐσεβῶς
διὰ στόματος ἐμοῦ.

Μεσοία τῶν Πατρῶν,
ποῦ σ' ἔχουν στριμωγμένα,
σὺ βάπτισε κι' ἐμένα
εἰς πνεύματος λουτρῶν.

(Εἶπε ταῦτα γίνου κλινοὺν
καὶ τὰ χεῖρα του οἶλε,
κι' ὁ Προφήτης δι' ἐκείνων
προφητῶν σκέις καλεῖ).

Πικρὰς κατάρας στέλλε
κατὰ τοῦ πλάνου κόσμου,
προφήτευσον, Ἀρνέλε,
διὰ τοῦ στόματός μου.

Καὶ με ρήματα χρυσά
οἰσῶρην μέσα του φουσι,
κι' ἄνευ ὕλης ὀρατικῆς
πνεῦμα Ἀρνέλιον κατέθη,
κι' ὁ ἑυλίηνος μαθητῆς
ἐν ἐκστόσει προσηγῆται).

Σὺ μόνος φώτισέ με
κι' οὐρανοποίησέ με
νὰ προειπῶ τὸ μέλλον
τῆς γῆς τῶν Πουλατανέλων.

Ἀρχίζει παρακατῶν
ἀνάγνωσμα προφητῶν.

Τὸν προφήτην φυλακίζου,
ποῦ δεῖνα προαναγγέλλει,
πλήν ἐλευθεροὺν γυρίζου
τῆς πολιτικῆς Ἀρνέλι.

Φ.—Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ποῦ θὰ γίνου ἐκλογαί,
ἐγνανθήσουσι δακρυῶν καταρράκται και πηγαί,
μάτια τότε δὴν θὰ κλαίει,
καὶ μὲ δόξα θὰ διαβαῖν
μὲ μπαλλῆτσαι φορτωμένω,
ποῦ σφαιρίδια τῆς λίνας

Τους Ρωμηούς τους πικρογδους
δεν θά τρώη τὸ μαρζάκι,
καὶ σφαίριμα πρὸς ἄλλους
μὴ μουρλικά θά μοιζαί.

Ἐν ἡμέραις κρηνηαῖς
ἔπρασεν κηροὶ καὶ χρομα,
πῶρ δὲν ἔμηνε σὲ σάλομα
ντιστεγχε τραμπουκαροί.

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
θάβγουν εἰρήη γιὰ παντέραις,
πόλεμοι θ' ἀνάψουν τόσοι,
καὶ θ' ἀρῆσουν τὸν Στρατῶνα
γαλονάδες ἑπτακόσοι
νὰ χημῆζουν ἴσον ἀγῶνα.

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, πῶρ μπαροῦτε θά μωρζάκι,
τὰς λαπίδας τὰς χρυσῆς
Τουρκὸς δὲν θά φορεθῆ
καὶ κανεῖς Ἐστὴ Πασιῶ.

Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις τὸ σφαίριον θά πάντες
ἄλλως λάσπη νὰ τὸ κόβη; κὶ ὑποχώρησι νὰ κἄνρη.
Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πᾶς ὁ θῆλων κὶ ἄμῃ θῆλων
ἄροβα θά πολεμῆ, ὁ σῶπ τὸς κὸν
καὶ θ' ἀρχίσουν τὰ συνήθη τῶν πολιτικῶν Ἀρβίλων,
πῶρ μᾶς χέρτασαν τῆρη.

Τότε γάδρα, τότε γλάδα,
τότε τζάμπα φουροσί, τὸν πορζάκι
τόκα μὴ, καλῶς τὰ ἔθρημα
ὄτην ὑγεῖα σου κηροῦνη.

Κατ' ἐκείναις τὰς ἡμέρας
μὴ μὴ γλάσσα σὰν σπαθί
τῆς Συναλλαγῆς τὰ πῆρας
δυνατὰ θά κτυπηθῆ.

Κατ' ἐκείναις τὰς ἡμέρας προγραμμάτων παπιαρδαίαις,
πῶρ νὰ μὴ τῆς ληρομῆρας,
κατ' ἐκείναις τὰς ἡμέρας θά τυλιγῶμε σερδαίλαις
μῆσα σὶ μεταρρημῆσαι.

Κατ' ἐκείναις τὰς ἡμέρας λῆθη τῶν ἑκατερταῶν,
τῶν τροπαίων τοῦ πολεμίου, κὶ ἄραις ἀμαρτιῶν.
Κατ' ἐκείναις τὰς ἡμέρας
εἰλογεῖτε τοὺς πατέρας,
καὶ τὴν κάλην κἀθε κάλη,
ὁ λαὸς ἄς περιθάλη.

Κατ' ἐκείναις τὰς ἡμέρας δὲν θά κλαίη κουκουδάγι
σὲ χαλῆματτα κἀλη,
κατ' ἐκείναις τὰς ἡμέρας κἀροτε, ἀσβολοὶ βῆγια,
μᾶτς καὶ μοῦτς Λαμπρῆς φιλιᾶ.

**Προφητεία γαγονόνα
σοβαρότερα τῶν πρώτων.**

Φ. — Λίον δεινῶς ἐρεῖται καὶ τίς οὐ φοβηθήσεται ;
μῆγας μογγρῆς ἔλλῃσε καὶ τίς οὐ προφητεῖσαι ;

πρόστασις ἀναβολῆς, Βουλὴ διαλύθησεται,
καὶ τῶν κηροῦρους ἐκείναις πᾶς ἑκατερταῶς σπυδαί.

Ἐπισημικὸν Συμβούλιον Ζήτημα κηταρῶμα,
καλῶσαι τῶς ἑταίρους τοῦ κῆρ τῶμας ἑκατερταῶς
εἰσῆσαι τὴ νὰ πῆρῶμα, εἰσατε τὴ τῶμας
ἵνα τῶμα κυβερνητῶν κὶ ἡμῶς κηροῦρησῶμα ;
ἐκείναις δ' ἄπρη κηροῦς πρὸς τὸν μογγρῶν μὴ τῶμα ;
ἀδερμῶμα καὶ μόνον.

Καὶ τότε Καθ' ἑρυσινῶν καὶ συρταῶν μῆλῶσι
Ζήτημα ἄραισι,
καὶ τότε αἰνέσονται αὐτὸν ἐν ὄμοις κὶ ἐν ἄρῶμα
καὶ τῶλα τὰ νῆμα,
καὶ τότε κλαῖσαι γοῆρας ὁ θεῖος Ντελληγιάντης
τῶν τῶμα ἑρῆσαι.

Ἐπισημικὸν Συμβούλιον Ζήτημα κηταρῶμα
καὶ δῶτερον καλῶσαι
ὡς εἶδος δειπνον μουτικῶν,
καὶ πρόγραμμα συνδύαι,
δὲ ὅθ' ἀνοίξουν οἱ μισοὶ τῆς σῆρας ἀγέλαδ
ὅπου δὲν βγαῖουν σῆλα,
κὶ ἀπὸ τὰ τετραπῆρατα θά οἰκοῦνον τῆς Ἑλλάδος
νῆλθουν νὰ πῆρῶ τὰ γέλα.

Καὶ διασκορπισθησονται πρὸτα ἀπολωλότα,
καὶ τότε μὴ τῆν ἐκλογῆ
Ζήτησαι κηταρῶν,
ἀλλ' ὅμως οὐχ ἐρησῶσαι συνδύμασιν σὰν πῆρα.

Καὶ πῆραν ἐπιθῶσονται εἰς τῆς κεφαλῆς,
κὶ εἰς ποταμὸν καθῶσονται καὶ κλῶσῶσονται ὄμοι
ἐν τῶ μνησῆμα τοῦ λουρῆ, τῆς ἔδρας τῆς Βουλῆς,
καὶ τῶν δεινῶν συσπειῶν τοῦ μῆλλοντος ληροῦ.

Καὶ λῶρδα προσβαλεῖ πολλὰς τῶν πρὶν ἐχογοτήτων,
καὶ δι' ἄργαμον ἱμπετυῶν καὶ μουσικῶν ἐγγῶρων
τῆν νέαν καταλείψουσι Βουλῆν τῶν Κοινοτήτων
κὶ ἐκ ταύτης μεταβῆσονται πρὸς τὴν Βουλῆν τῶν Λόρδων.

Κατ' ἐκείναις τὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης βουδαίμας
καὶ τῆς τῶμα σαχλαμάρας,
μῆς ἔστου Ζίγγελη τὸ σῆτη, ἀναγῆσονται πολλοὶ
καὶ γενῆσῶτ' ἕνας Κόντες ἀμαρῶν κεφαλῆ.

Κατ' ἐκείναις τὰς ἡμέρας τῶν μογγρῶν καὶ κεφαλῶν
ὁ Δραγοῦμας θά θυμώσῃ,
καὶ παρὼν αὐτὸς οὐκ ἔσται ἔτην συνέλευσιν τῶν ἄλλων
συγκατάθειαι νὰ ὄσῃ.

Κατ' ἐκείναις τὰς ἡμέρας ὁ Δραγοῦμας ἄλλος πῆμα
παρατήσῃ κόμμα εἰλον,
καὶ γενῆσῶτ' ἕνα σχῆμα
τῶν αἰρετικῶν ὄμολων.

Κατ' ἐκείναις τὰς ἡμέρας τῆς βῆσι καὶ τοῦ τῶμας
ὁ Δραγοῦμας κηκωμένιος ἀρχηγῶς σφῆρῶσαι μόνος,
ἴσως εἰς τῆν νέαν κἀλη
ἀρχηγῶσῃ μὴ τῶν Ράλλων,
κὶ ἔσῃται καθῆνας Κόντες κὶ ἄλλοι προχόντες χαλῶ
νῆβρη τὸ ψηλὸ καπνίλο κὶ ἡ ἑρπυρῶμα κἀλη.